

Vác főpásztora, az egyházjog tudósa volt

+ Bánk József érsek (1911—2002)

Életének 91. évében szeptember 7-én elhunyt a legidősebb magyar főpásztor, *Bánk József* egykori egri érsek és váci püspök. A Heves megyei Adács szülőlte volt. Teológiai tanulmányait Budapesten végezte. 1936-ban szentelték az Esztergomi Főegyházmegye papjává. Rómában folytatott egyházjogi tanulmányokat. 1939-től *Serédi* bíboros aulájában szolgált, 1943-tól pedig a kánonjog budapesti tanára lett. Az egyházjog avatott tudósa és professzora volt egész életében.

Püspökké 1964-ben szentelték. Jelmondatául ezt választotta: „Pie severus, graviter mitis”, ami azt jelenti: Szelídséggel párosult határozottság. Győri segédpüspökként részt vett a II. vatikáni zsinaton, és többször fel is szólalt. Felszólalásai közül annak idején különösen feltűnést keltettek a káplánok jogairól mondott szavai. Azt tette szavá, hogy a kánonjog nem foglalkozik a káplánok helyzetével, holott fontos szerepük van a lelkipásztori munkában. „Sose felejttem el, és nagyon megható volt, hogy elcsuklott a hangja, amikor azt mondta, hogy a szakadásért mi is bűnösök és felelősek vagyunk. Ezt még pápa nem mondta” — idézte

fel gyakorta zsinati emlékei közül VI. Pál pápa eme mondatát. 1966-ban VI. Pál pápa kinevezte a Kódexrevíziós Bizottság konzultorává. Az ő munkája is hozzájárult az 1983-as új egyházi törvénykönyv létrejöttéhez. 1969-ben váci megyés püspök lett. Egyházmegyéjéhez oly erős szálakkal kötődött, annyira szüksége volt a dolgozószobája ablakából a Dunára és távolabb nyíló távlatra, hogy négyévi egri érseki szolgálat után (1974—78) visszakernte magát Vácra, ahonnan 1987-ben vonult jól megérdemelt nyugalomba.

Számos egyházjogi tárgyú könyvén, tanulmányán kívül lelkipásztori és lelkiségi könyveket is írt, jelélül annak, hogy sohasem vált szobatudóssá, mindig megőrizte lelkipásztori törekvéseit. Még egyházi himnuszok szövegének szánt műveket is írt, mert meggyőződése volt, hogy az ének nélkülözhetetlen a hit oktatásában és hirdetésében.

A diktatúra körülményei között, félelmek közepette végzett főpásztori munkája kétszeresen megviselte idegrendszerét, de hosszú élete — hittel mondhatjuk — végül is Jézus szívén nyugodhatott meg.

(rosdy)